

ÖNSÖZ

İmgelem Dergimizin on ikinci sayısında 16 makale ile siz kıymetli okurlarımızla tekrar birlikte olmanın huzuru içerisindeyiz. On altı makalenin dördü yurtdışı mahreçli ve İngilizcedir. Toplamda ise on altı makalenin yarısı yani sekizi Türkçe diğer yarısı İngilizcedir.

Sayıdaki makalelerin üçünden detaylı bahsetmek istiyoruz. Bunlardan ilki Necip Fazıl Kısakürek ile ilgili makaledir. Necip Fazıl'ın Türkiye'de aktivist bir İslamcılığın ideolojisi rolünü üslenmesine rağmen ne İslam'ı yaşama düzeyinin ve hele hele ne de İslami bilgisinin yeterli olmadığını ortaya koyan ilginç bir makaledir. Bu konu etrafında verimli ve yararlı bir akademik tartışma başlatabilecek potansiyele sahiptir.

Bahsetmek istediğimiz ikinci makale Rusya'da faaliyet gösteren paralı asker grubu WAGNER ile ilgilidir. Böylesi devlet dışı silahlı yapıların zaman geçişince ne kadar tehlikeli olabileceğini göstermesi bakımından kayda değer bir makaledir. Birçok ülkede benzeri bulunan bu yapıların bir kez daha düşünülmesi gerektiğini salık vermektedir.

Bahsedeceğimiz son makale, farklı cinsel eğilimleri birer farklı cinsel kimlik yapmaya çalışanlarla ilgili makaledir. Eğilim bireysel, kimlik toplumsaldır. Cinsel tercih ve fanteziler bireysel ve mahremdir, mahrem kalmalıdır. Kimlikler toplumsaldır ve kamusaldır. Kamusal kimlikler mahrem alanı ifşa etmenin bir aracına dönüştürülmemelidir. Elma ile armut, sap ile saman bir birine karıştırılmamalıdır. Bu bağlamda konu kurumsal olarak LGBTI+ olarak somutlaşmaktadır. Kimsenin mahrem alanındaki davranışları takip edilemez, izlenemez, sorgulanamaz ve yargılanamaz. Bununla birlikte mahrem olan bir konuyu kamusal alana taşıma gayretleri gayri meşrudur, geçersizdir, önünde duvar gibi durulmalıdır. Herkes mahrem alanı olan evinde, yatak odasında istediği davranışta bulunabilir ama mahrem alanda kalması gereken bu davranışları bireysel bir eğilim olmaktan çıkarıp, grup ve toplumsal bir kimlik gibi sunmaya çalışmak, kamusal alanda bir topluluk ve kimlik olarak tanınmayı talep etmek tarafımızca asla kabul edilebilir olmayacaktır. Bu konu bireysel bir konudur, bireysel olarak kalmalıdır. Bu konu bir grup veya topluluk konusu olmadığı gibi, kamusal bir konu hiç değildir. Homoseksüalite kadim zamanlardan beri ve kadim dinler, öğretiler ve felsefeler tarafından yaratılışın tahrifatı odağında her açıdan sapıklık olarak görülmüş bir davranıştır. Bu davranışla insanlığın üremesi mümkün olmadığı gibi, eğer bu davranış kural olsa idi çoktan insanlık son bulmuştu. Diğer yandan bu davranış (özellikle erkekler arasındaki) hijyenik olmayan son derece kirli ve bu anlamda iğrenç bir davranıştır. Tekrar ediyorum, bireysel olarak mahrem alanında her kim ne

yaparsa yapsın ama bu konuyu kamusallaştırmaya, kamusal alanda tanınması gereken bir topluluk kimliğine dönüştürmeye çalışanlar ve toplumun eksenini bu davranışın üzerine oturtmaya çalışanlar ancak sapıklar ve fasıklar olabilir. Üremenin sona ermesi bakımından, bunlar insanlığın da düşmanlarıdır. Çocuklarımızı daha bebeklik ve çocukluk dönemlerinde bu tür sapkın davranışlara yönlendirebilecek yetiştirme tarzlarına, tedavi yöntemlerine ve giyim tarzlarına karşı insanımızı hassasiyetle uyarmak isteriz. Bilim ahlakın yanında yer olmalıdır. Ahlak yaratılışla ve yaratılmışın devamıyla uyumludur. Her konuya özgürlük penceresinden bakan bir bilim eninde sonunda ahlaksızlığın girdabına girmeye ve tutarsızlığının cezası olarak hazin bir şekilde harcanmaya mahkûmdur. Bu nedenle bizler de bu konuda tarafsız falan değiliz. Yaratılışımızın, maneviyatımızın ve kültürümüzün yüklediği tarihi sorumluluğun farkındayız, farkında olmaya devam edip bu farkındalığın yaygınlaşması için üzerimize düşen görevi yapmaktan kaçınmayacağız.

On üçüncü sayıda buluşmak ümidiyle,

Kalın sağlıcakla...

Doç. Dr.

Musa Yavuz ALPTEKİN.

KTÜ. Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi.